

Düş Yakısı

– Ahmet Çabuk · 18 Aralık 2018

Düş Yakısı

İki yakası aşka gelmez artık,
Bu gayri resmi ayrılığın.
Tebdil-i kıyafet çıkılan bu yolculukta,
Kimlik bunanılımlı yaşıyor hüzünlerim.
Hasretin kapı komşusu,
Sabrının kiracısı oldum.

Sürgün yedim aşkın kucığından.
Kalbimin ilk adımlarında,
Umut vaat eden yarınlara koşmak için,
Sevgim üzerine ne yeminler etmişim oysa?

Kırık notlarla dolu gurur karnemi,
İftiharlık acılarla süslerken;
İntiharlık şiirleri hasretine düzeceğimi,
Daha o gün anlamıştım...

Tozlu tebeşirler yutarak yazdığım her örneğin,
Gizli öznesiydin sen.
Edebiyat adına öğrendiğim ne varsa,
Hep sana yakıştırmıştım.
Nazımın vatan sevgisinde
Orhan veli'nin kapalı gözlerinde
Ahmet Arif'in prangalarında
Ve en nihayet leyla ile mecnun da
Hep sen vardın.
Efsunlu bir sevginin
Efsane yokluğuydun sen...
Fatih'in fetih aşkı
Yavuz'un cariyesi
Muhibbi'nin Hürrem'i
Sen değil miydin?

Şimdi çatısız cümleler bırakıp

Gidiyorsun demek...
Aşkına kurban gitmek varken,
Öfkeye kurban gitmek,
Hiç ama hiç olmadı...
Gözlerine şiir yazacaktım daha,
Gözümden bile sakınacaktım.
Hani dilimi kesip gömsem
Yine de bozulurdu suskunluğum.
Hüznüme müebbet versem
Yine ödenmez kefaletin...
Sulu sepken bir yağmurun
Bereketsiz gönlüme yağdığı gün,
Yeşerecek pişmanlık filizlerim.
Ve biliyorum ki
Azrail'in gölgesinde
Yaşamaya başladığım o an
Ölmek için de
Dönmek için de çok geç olacak...

Gözlerine iltica etmiş bir yüreğin
Çalacak kaç tane kapısı olur ki?
Çünkü ben kaybolmuştum beni bi tek sen buldun.
Çünkü ne zaman eksilsem ışık gibi içime sen doldun.
Ve sevgi rızkım,
aşk azığı
iki hecem
ister inan ister inanma,
Hayatımda üzülmeye değer tek insan sen oldun!

Tek bir şeyden eminim
Yıllar bile geçse senden sonra
Biri adımla seslense;
Biliyorum ki ben yine sen sanacağım.
Göz hakkım,
Yüz akım,
Düş yakım;
Allah şahidim olsun ki
Ne olursa olsun
Ben adını hep güzel anacağım.

Ahmet abuk
2/7/18